

hør i overensstemmelse med reglerne i retsplejelovens § 1018. Dette betyder bl.a., at afhøring sker under strafansvar for en dommer, og at retsplejelovens regler om vidnepligt, vidnefritagelse og vidneudelukkelse finder tilsvarende anvendelse.

Bestemmelsen sikrer, at uklarhed om et faktisk bevidenhedsforløb ikke fører til en begrænsning af legalitetstilsynet.

Statsamtmanden kan efter bestemmelsen alene foranstalte indenretslig afhøring, når dette er påkrævet. Det forudsættes, at anvendelsen af indenretslige afhøringer alene forekommer i de sjældne tilfælde, hvor kommunaltilsynets almindelige oplysningsskridt ikke er tilstrækkelige, og hvor indenretslig afhøring i den konkrete sag er et nødvendigt sagsskridt for at få skaffet de oplysninger, kommunaltilsynet skal bruge. Det forudsættes, at statsamtmanden i hvert enkelt tilfælde foretager en nøje vurdering af, om anvendelsen af indenretslige afhøringer er nødvendig.

Det forudsættes endvidere, at der i tilsynsmyndighedens beslutning om at anvende indenretslige afhøringer indgår dels en vurdering af, hvilken betydning de oplysninger, der søges tilvejebragt, har for udførelsen af tilsynsmyndighedens opgave, dels en vurdering af sagens karakter eller den formodede ulovligheds grovhed.

Adgangen til at afhøre personer under vidneansvar omfatter principielt enhver, der må formodes at have oplysninger af betydning for sagen. Det forudsættes imidlertid, at alene personer, der må antages at kunne bidrage med oplysninger af væsentlig betydning for sagen, vil blive indkaldt til indenretslig afhøring.

Den foreslåede bestemmelse har således undtagelses karakter, og det forudsættes, at de kommunale tilsynsmyndigheder som hidtil foretager en overvejende skriftlig sagsbehandling.

Ad § 49, stk. 6

Bestemmelsen lovfæster tilsynsmyndighedens hidtidige adgang til at anmode andre offentlige myndigheder om inden for deres sagsområde at yde den vejledning og bistand, der er nødvendig for tilsynets udøvelse.

Om baggrunden for bestemmelsen henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 5.3.5.

Andre offentlige myndigheder, i praksis typisk vedkommende ressortministeriet, vil som hidtil antaget i fornødent omfang være forpligtet til at yde generel rådgivning om lovgivningens indhold og forarbejder og eventuel praksis samt abstrakt rådgivning om konkrete tvivlsspørgsmål.

Tilsvarende vil andre offentlige myndigheder i fornødent omfang være forpligtet til at yde bistand til vurdering af særlige faglige spørgsmål, statsamtmanden ikke har forudsætning for at udtale sig om, ligesom andre offentlige myndigheder til brug for statsamtmandens afgørelse om sanktionsanvendelse i fornødent omfang vil være forpligtet til at afgive en udtalelse om, hvorvidt der foreligger den fornødne klarhed i lovgivningen, og om, hvorvidt sanktionsanvendelse i det konkrete tilfælde må anses for påkrævet. Om klarhedskriteriet henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 6.4.

Den adgang, statsamtmanden efter bestemmelsen har til at anmode om en udtalelse fra andre myndigheder, og den vejledningspligt, der påhviler andre offentlige myndigheder, gælder kun i det omfang, det er nødvendigt for tilsynets udøvelse. Tilsynsmyndigheden vil kun kunne indhente en vejledende udtalelse fra andre myndigheder, når en vurdering af spørgsmål inden for myndighedens ressort- eller sagsområde er nødvendig til brug for tilsynsmyndighedens vurdering af spørgsmålet om lovligheden af vedkommende kommunale disposition eller undladelse, og andre myndigheder vil kun i denne situation have vejledningspligt.

Det er tilsynsmyndighedens ansvar at indhente de fornødne oplysninger og vurderinger med henblik på udøvelsen af tilsynet. Det forudsættes derfor, at tilsynsmyndigheden ved sin anmodning om bistand fra andre offentlige myndigheder i det omfang, tilsynsmyndigheden har mulighed herfor, konkretiserer de generelle eller konkrete tvivlsspørgsmål, tilsynsmyndigheden har brug for vejledning om til tilsynets udøvelse. Unnlader tilsynsmyndigheden at gøre dette, vil andre offentlige myndigheder i almindelighed være berettiget til at besvare tilsynsmyndighedens anmodning om bistand ved en henvisning til generelle retsforskrifter og vejledninger og praksis. Er det ikke muligt for tilsynsmyndigheden på grundlag af ressortministeriets udtalelse at fastslå, om den konkrete kommunale disposition er i strid med lovgivningen, vil tilsynsmyndigheden ved fornyet henvendelse til ressortministeriet kunne præcisere, hvilke spørgsmål vedrørende ministeriets lovgivning der særligt ønskes belyst.

Tilsynsmyndigheden vil endvidere i almindelighed have de fornødne forudsætninger for selv at vurdere spørgsmål vedrørende tværgående lovgivning. Bliver der tale om anvendelse af sanktioner, vil en udtalelse fra vedkommende ressortministeriet dog kunne være påkrævet.